

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XCI.

Vydána dne 4. srpna 1919.

Obsah: (Čís. 434.—438.) 434. Nařízení o přejímacích cenách obilnin sklizně 1919. — 435. Nařízení o nejvyšších cenách bramborů. — 436. Nařízení o služebních poměrech obchodních pomocníků, nastoupivších k výzvě vojenskou službu. — 437. Nařízení, jímž se stanoví organizační řád pro poskytování úvěru živnostníkům válkou poškozeným ve Slezsku a moravských enklavách. — 438. Zákon o státní podpoře při zahájení soustavné elektrisace.

Čís. 434.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. července 1919

o přejímacích cenách obilnin sklizně 1919.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. a § 6 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n., o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky, se nařizuje toto:

§ 1.

Pro níže uvedené druhy obilnin ze sklizně roku 1919 stanoví se tyto přejímací ceny, jež zaplatí příslušný obilní ústav zemědělovi za 1 q dodaného obilí, takto:

pšenice neb špalda	K 60.—
žito	K 60.—
ječmen	K 55.—
oves	K 55.—
kukuřice	K 55.—
zadina	K 30.—

Pro souržici a směsku platí jakožto přejímací cena — cena nejlacinější plodiny v ní obsažené.

Za obilí, které se před 1. březnem 1920 skutečně dodá neb jako k dodávce pohotovému ohlásí a úřadem zjisti, poskytne se k těmto cenám příplatek v obnosu K 20.— za 1 q.

§ 2.

Dojde-li k nucené odbírce, budiž ze shora uvedené přejímací ceny sraženo 20%.

§ 3.

Pro osivo platí ceny přejímací a příplatek, stanovené v § 1, k nimž přistoupí případná přírážka stanovená zvláštním nařízením o osivu. Při osivu uznaném, jakož i při osivu neuznaném, pokud řádný vzorek od něho jako pohotovému zboží

došel před 1. březnem 1920 k rozboru na příslušnou semenářskou stanici, vyplatí se přírážka uvedená v § 1, i když toto osivo bylo dodáno po 1. březnu 1920.

§ 4.

Za plnou přejímací cenu se převezme obilí (pšenice nebo špalda, žito, souržice, ječmen a oves), které jest zdravé, čisté a suché a neobsahuje dle váhy více než 3% přimíšenin (znečištění, jež nepochází z obilí samého).

Při plodinách, jež nevyhovují co do jakosti těmto podmínkám, budiž učiněna přiměřená sražka z přejímací ceny. Je-li přimíšeno do obilí přirozeným způsobem zrní jiného obilí, nebudiž činěna žádná sražka, nepřevyšuje-li množství tohoto cizího zrní 3%. Převyšuje-li však toto cizí přirozeným způsobem přimíšené zrní tuto mez, budiž učiněna z přejímací ceny přiměřená sražka, která však nesmí převyšovati 15% přejímací ceny.

Při ostatních v § 1 uvedených druzích obilí budiž učiněna přiměřená sražka z přejímací ceny, nevyhovuje-li její jakost požadavkům v obchodě obvyklým.

§ 5.

Nedocílí-li se dohody ve příčině výše sražky, rozhoduje ve sporech mezi pěstitelem plodin a obilním ústavem, pokud se týče jeho zmocněncem, když zboží nalézá se v zemi, ve které jest plodinná bursa, rozhodčí soud této bursy, jinak rozhodčí soud obchodní a živnostenské komory, v jejímž obvodu se zboží nalézá.

Při sporech o výši sražky mezi přejímacími orgány, ustanovenými obilním ústavem, a mlýnem nebo jiným přejímatelem zboží, rozhoduje znalecká komise plodinové bursy onoho správního obvodu, v jehož obvodu bylo zboží odvedeno. Nestává-li v dotyčném správním obvodu takové znalecké komise, rozhoduje znalecká komise plodinové bursy v Praze.

Proti tomuto rozhodnutí zmíněné znalecké komise není opravných prostředků.

§ 6.

Přejímací ceny jsou splatny, jakmile se plodiny skutečně dodají do nakládací stanice neb do mlýna, po případě skladiště obilním ústavem, případně jeho zmocněncem určeného. V přejímací ceně jsou zahrnuty výlohy nakládací a dopravné až do nejbližší železniční stanice neb přístaviště, mlýna neb skladiště.

Dodávka budiž prokázána duplikátem nakladního listu neb potvrzením dopravního podniku — mlýna neb skladiště.

§ 7.

Přestupky tohoto nařízení trestají se dle ustanovení §§ 34—38 nařízení vlády republiky Československé o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n.

§ 8.

Toto nařízení, kterým se ruší nařízení Úřadu pro lidovou výživu ze dne 27. června 1918, č. 235 ř. z. a nařízení ministerstva pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem zemědělství a financí ze dne 27. prosince 1918, č. 6 Sb. z. a n. z r. 1919, nabývá platnosti dnem vyhlášení. Ministerstvo pro zásobování lidu se zmocňuje toto nařízení provést v dohodě s ministerstvem zemědělství a financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Hampl v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Horáček v. r.
Staněk v. r.	Habrman v. r.
Dr. Winter v. r.	Prášek v. r.
Dr. Heidler v. r.	Klofáč v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 435.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 29. července 1919 o nejvyšších cenách bramborů.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zákona čl. LXIII z roku 1912 a čl. L z roku 1914 se nařizuje:

§ 1.

Cena zdravých, přiměřeně suchých, země a klíčků prostých bramborů domácí sklízň roku 1919 nesmí přesahovati u producenta obnos 28 K za 1 metrický cent.

V této ceně obsaženo jest již i dovozná na železniční neb loďní stanici nebo na jiné místo, jestliže místo určení od místa nakládání není vzdálenější než 2 km.

Jinak příplácí se producentům za dovoz:

do vzdálenosti od 2 km do 5 km za 1 q 1 K,
do vzdálenosti od 5 km do 10 km za 1 q 2 K,
do vzdálenosti od 10 km do 15 km za 1 q 3 K,
do vzdálenosti od 15 km do 20 km za 1 q 4 K,
a při vzdálenosti větší než 20 km za 1 q 5 K.

Při počítání těchto vzdáleností nutno vycházeti ze středu zemědělského podniku (dvora), z kterého brambory byly přivezeny.

Nejvyšší ceny rozumí se bez pytlů a při hotovém zaplacení.

§ 2.

Za brambory, jež budou převzaty teprve po 1. březnu 1920 poskytne se producentům příplatek za přezimování v obnosu K 4— za 1 q.

§ 3.

Ceny bramborů v drobném prodeji ustanoví ministerstvo pro zásobování lidu.

§ 4.

Toto nařízení nabude účinnosti dnem vyhlášení.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Horáček v. r.
Dr. Veselý v. r.	Habrman v. r.
Staněk v. r.	Prášek v. r.
Dr. Winter v. r.	Klofáč v. r.
Dr. Heidler v. r.	Stříbrný v. r.
Hampl v. r.	

Čís. 436.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 29. července 1919

o služebních poměrech obchodních pomocníků,
nastoupivších k výzvě vojenskou službu.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., se nařizuje:

Článek I.

Předpisy § 8, odst. 4. zákona o obchodních pomocnících ze dne 16. ledna 1910, č. 20 ř. z., a nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. ledna 1919, č. 14 a 15, ze dne 28. února 1919, č. 108, a ze dne 27. června 1919, č. 350 Sb. z. a nař., o zaměstnancích povoláných k vojenské službě, vztahují se i na ty zaměstnance, kteří při mobilisaci tělocvičných jednot nastoupili vojenskou službu v Československé republice.